

Μητροπολίτης Βεροίας: «Η αγάπη των μυροφόρων γυναικών» (ΒΙΝΤΕΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στο πλαίσιο της σειράς των διαδικτυακών εκπομπών «Επισκοπικός Λόγος», ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων ανέπτυξε το θέμα: «Η αγάπη των μυροφόρων γυναικών» το απόγευμα της Πέμπτης, 23ης Μαΐου 2024.

Ο διαδικτυακός «Επισκοπικός Λόγος» μεταδίδεται κάθε Πέμπτη στις 7:00 μ.μ. στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook, στο κανάλι στο Youtube καθώς και στον ραδιοφωνικό σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας «Παύλειος Λόγος 90.2 FM».

Στη διαδικτυακή ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, ανέφερε μεταξύ πολλών άλλων:

Την τρίτη Κυριακή από του Πάσχα η Εκκλησία μας εόρτασε «την των αγίων γυναικών Μυροφόρων εορτήν» και μνημόνευσε μαζί τους «τοῦ ἔξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, ὃς ἦν μαθητὴς κεκρυμμένος, πρὸς δέ καί τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου», κατά το Συναξάριο της ημέρας.

Στα ιερά αυτά πρόσωπα ας στρέψουμε, λοιπόν, και εμεῖς την προσοχή μας, για να δούμε ποια ήταν και τι προσέφεραν για να τα τιμά τόσο πολύ η Εκκλησία μας.

Πρώτες ας δούμε τις Μυροφόρες γυναίκες, τις «γυναίκες των Ευαγγελίων», όπως τις ονομάζουν, αυτή την αγία συντροφιά, τον ιερό όμιλο, τη θεία συντροφιά της διακονίας, και με προσοχή να καθρεπτιστούμε στις ευγενέστερες και ωραιότερες υπάρξεις των αιώνων. Είναι μαθήτριες του Χριστού που παρακολουθούσαν τη διδασκαλία του και τον ακολουθούσαν όπου πήγαινε, σιωπηλές και διακριτικές, χωρίς να αναμιγνύονται ποτέ, συνοδεύοντας ίσως την Παναγία Μητέρα του. Οι ιεροί ευαγγελιστές αναφέρουν τα ονόματά τους: η Μαρία η Μαγδαληνή, η Σαλώμη, του Ιωσήφ η κόρη, η Ιωάννα, η γυναίκα του Χουζά, η Μαρία και η Μάρθα, οι αδελφές του Λαζάρου, η Μαρία, η του Κλωπά, και η Σωσάννα. Ήταν και πολλές άλλες μέσα στον κύκλο των Μυροφόρων, αναφέρει ο Λουκάς.

Ποιες ήταν οι γυναίκες αυτές;

Ήταν απλές, ευλαβικές ακροάτριες του κηρύγματος του Χριστού, και καθώς τον άκουσαν, ενθουσιάστηκαν, άναψε η φλόγα της αγάπης στην καρδιά τους και αποφάσισαν να ακολουθήσουν την αλήθεια και να την υπηρετήσουν. Ο ευαγγελιστής Μάρκος σημειώνει «ακολουθήσαν αυτόν και διακονούσαν αυτόν», «και μάλιστα, από τα υπάρχοντά τους», προσθέτει ο ευαγγελιστής Λουκάς.

Μαζί με τις Μυροφόρες γυναίκες όμως η Εκκλησία μας τιμά και δύο άνδρες που ξεχώρισαν με τον δικό τους τρόπο. Τον Ιωσήφ, τον ευσχήμονα βουλευτή, τον από Αριμαθαίας, και τον άρχοντα των Ιουδαίων, τον Νικόδημο, τις δύο ευγενείς αυτές μορφές, που τις συναντούμε να φροντίζουν τον νεκρό Διδάσκαλο.

Ελάχιστα αναφέρουν οι ιεροί ευαγγελιστές για τους δύο άνδρες. Δεν τους είχε καλέσει ο Χριστός να γίνουν μαθητές του, όπως τους δώδεκα. Δεν τον είχαν συναντήσει πολλές φορές. Ίσως οι υποχρεώσεις της θέσεώς τους να μην τους άφηναν τα χρονικά περιθώρια. Ίσως και να είχαν κάποια ανησυχία για το πως θα τους αντιμετώπιζαν οι άλλοι άρχοντες.

Μαζί με τις μυροφόρες γυναίκες ο Ιωσήφ και ο Νικόδημος διακονούν τον Χριστό με την ευγένεια της ψυχής τους και με την τόλμη τους, με την αγάπη και την ανιδιοτέλειά τους και γίνονται φωτεινά παραδείγματα σε όλους εκείνους, άνδρες και γυναίκες, που μπορεί να μην βρίσκονται στην πρώτη γραμμή, που μπορεί να μην έχουν θέσεις και αρμοδιότητες μέσα στην Εκκλησία, αλλά ο Θεός τους επιλέγει για ειδικές αποστολές και τους δίδει το προνόμιο των εκλεκτών του.

Αντίθετα από εμάς που χρησιμοποιούμε ανθρώπινα κριτήρια για να αξιολογήσουμε και να κατηγοριοποιήσουμε τους ανθρώπους, ο Θεός βλέπει τα μύχια των ανθρώπων και τιμά όλους εκείνους, άνδρες και γυναίκες, που είναι έτοιμοι να τον διακονήσουν, όταν χρειαστεί. Όλους εκείνους και εκείνες, που τον λατρεύουν, τον διακονούν και τον μυρώνουν με τα μύρα της αγάπης τους. Όλους εκείνους και εκείνες που διακριτικά τον ακολουθούν και του προσφέρουν την αφοσίωση τους. Όλους εκείνους και εκείνες που τολμούν να μην υπολογίζουν τον εαυτό τους για χάρη του, χωρίς να περιμένουν καμία ανταπόδοση.

Υπάρχουν και στις ημέρες μας πολλές ευκαιρίες να διακονήσουμε τον Χριστό, σαν τις μυροφόρες και σαν τον Ιωσήφ και τον Νικόδημο. Ας μιμηθούμε την τόλμη τους και ας την ενισχύσουμε με την αποφασιστικότητά μας να του προσφέρουμε ό,τι μας ζητήσει, διακονώντας με αγαπώσα καρδιά σιωπηλά και διακριτικά, με ευγένεια ψυχής και πλούτο αισθημάτων όπου Εκείνος μας οδηγήσει.